

ВАСИЛ ЛЕВСКИ.

В приказките често се разправя за безстрашни юнаци, които се бият със стоглави чудовища, за да избавят чудна хубавица.

Такъв неустрашим борец за правда и за свобода е Васил Левски. Той цял живот се борил с народните потисници. Учеше роба да възстане и с общи сили да се освободи от турското робство. Той сам увисна на черното бесило, за да изкупи със смъртта си свободата на българския народ.

Достатъчно е да се споменат само няколко случки от живота на Левски, за да оживее веднага пред нас светлия му образ, величествен и омаен като гордия Балкан.

Левски е ученик в Стара-Загора. Той прислужава на вуйча си Василя и посещава класното училище. До скоро е бил в родния си град Карлово. Там изживял послушно прежда на бедната си майка вдовица и заедно с нея влачел смилено на гръб дърва от Балкана. Но в сърцето му вече гори свещения огън на правдата и свободата. Веднаж той излиза с неколцина сжученици на разходка из старозагорските лозя. Чуват се писъци. Двама пияни турци нападнали две българки — майка и дъщеря, които се връщали от череша. Другарите на Василя, все по-възрастни от него, се уплашват и ударват на бяг. Васил се втурва, грабва кобилищата, с която майката носела кошниците, и безстрашно се нахвърля върху злодейците. Те избягват, а Васил отвежда двете жени до града.

Левски става калугер, разкалугерва се, учителствува, бие се срещу турците в Сърбия, ходи във Влашко, става знаменосец в четата на войводата Панайот Хитов. Най-после той е избран от най-родолюбивите българи за апостол на българската свобода. И тръгва Левски по села и градове да проповядва свобода или смърт! Страхното му слово омайва сърцата. То спечелва и най-смирнените българи за опасното дело.